

Ročník 1980

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 13

Vydána dne 30. dubna 1980

Cena Kčs 2,—

OBSAH:

46. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode číslo 143 — Stará Ľubovňa
47. Vyhláška federálneho ministerstva dopravy o létání se závěsnými kluzáky
48. Vyhláška Státní plánovací komise a Státní arbitráže Československé socialistické republiky o hmotném bilan-cování a projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu
49. Vyhláška Severočeského krajského národního výboru v Ústí nad Labem o doplnění vyhlášky Severočeského krajského národního výboru v Ústí n. L. č. 116/1978 Sb., kterou se pověřují vybrané národní výbory nižších stupňů výkonem vodohospodářské agendy

O z n á m e n í o vydání obecně závazných právních předpisů

O z n á m e n í o uzavření mezinárodních smluv

46

UZNESENIE

Predsedníctva Slovenskej národnej rady

z 3. apríla 1980

**o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode číslo 143 —
Stará Ľubovňa**

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady

podľa článku 122 ods. 2 ústavného zákona o československej federácii a podľa § 49 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 55/1971 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady vyhlasuje doplňovacie voľby do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode číslo 143 — Stará Ľubovňa a určuje deň ich konania na sobotu 7. júna 1980.

Šalgovič v. r.

47

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 24. března 1980

o létání se závěsnými kluzáky

Federální ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 67 odst. 2 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb.:

§ 1

(1) Ve vzdušném prostoru Československé socialistické republiky mohou létat se závěsnými kluzáky jen českoslovenští státní občané, s výjimkou uvedenou v § 6, kteří jsou členy Svazu pro spolupráci s armádou (dále jen „Svazarm“) a získali průkaz způsobilosti pilota závěsného kluzáku, nebo se k získání tohoto průkazu připravují.

(2) Létání se závěsným kluzákem je povoleno pouze v prostorech, které určí Svazarm v dohodě s federálním ministerstvem dopravy, federálním ministerstvem národní obrany a federálním ministerstvem vnitra.

(3) K létání se závěsným kluzákem nesmí být použito pomocného motoru; výjimku může povolit federální ministerstvo dopravy po dohodě s federálním ministerstvem vnitra.

§ 2

(1) Pilotem závěsného kluzáku může být jen osoba k této činnosti dostatečně tělesně i duševně schopná, která dosáhla věku 18 let a na základě úspěšné zkoušky získala průkaz způsobilosti pilota závěsného kluzáku. Výjimečně se souhlasem zákonného zástupce se může stát pilotem závěsného kluzáku i osoba, která dosáhla věku alespoň 15 let.

(2) Bez průkazu způsobilosti pilota závěsného kluzáku může létat pod dohledem oprávněného instruktora Svazarmu pouze ten, kdo se závěsný kluzák učí řídit, nebo kdo skládá zkoušku k získání tohoto průkazu.

(3) Závěsný kluzák je způsobilý k létání, má-li průkaz letové způsobilosti a je-li označen evidenčním znakem.

§ 3

Průkaz způsobilosti pilota závěsného kluzáku a průkaz letové způsobilosti závěsného kluzáku vy-

dává Svazarm, který též přiděluje závěsným kluzákům evidenční znaky.

§ 4

- (1) Pilot závěsného kluzáku je povinen zejména
- a) nenarušit nebo neohrozit bezpečnost leteckého provozu,
 - b) nenarušit nebo neohrozit veřejný pořádek, bezpečnost života a zdraví osob, jakož i majetku,
 - c) létat se závěsným kluzákem jen odpovídá-li jeho technický stav podmínkám, na jejichž základě byl vydán průkaz jeho letové způsobilosti,
 - d) předložit na požádání orgánům uvedeným v § 5 svůj občanský průkaz, průkaz způsobilosti pilota závěsného kluzáku a průkaz letové způsobilosti závěsného kluzáku,
 - e) dodržovat předpisy a pokyny orgánů Svazarmu.

(2) Při letu se závěsným kluzákem není dovoleno přepravovat věci ohrožující bezpečnost, zejména zbraně, výbušniny, střelivo, žiraviny a snadno zápalné předměty.

§ 5

(1) Orgány Sboru národní bezpečnosti odeberou průkaz způsobilosti pilota závěsného kluzáku a průkaz letové způsobilosti závěsného kluzáku, neplní-li pilot závěsného kluzáku povinnosti stanovené v § 4 odst. 1 písm. b) a odst. 2. Totéž učiní orgány Státní letecké inspekce a Svazarmu, neplní-li pilot závěsného kluzáku povinnosti stanovené touto vyhláškou.

(2) Odebraný průkaz předají orgány uvedené v odstavci 1 výboru Svazarmu, který jej vydal.

§ 6

Ve vzdušném prostoru Československé socialistické republiky mohou létat se závěsným kluzákem za podmínek stanovených v § 4 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 i cizí státní příslušníci, avšak pouze na pozvání Svazarmu, jako účastníci soutěží pořádaných touto organizací.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1981.

Ministr:

Ing. Blažek v. r.

48

VYHLÁŠKA

Státní plánovací komise a Státní arbitráž Československé socialistické republiky

ze dne 4. dubna 1980

o hmotném bilancování a projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů
v plánovacím procesu

Státní plánovací komise podle § 17 odst. 1 písm. d) a e) a odst. 4 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování a Státní arbitráž Československé socialistické republiky podle § 395 písm. a) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. stanoví:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ A SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Tato vyhláška upravuje postupy ústředních orgánů a orgánů středního článku řízení (dále jen „orgány hospodářského řízení“) a organizací¹⁾ při hmotném bilancování produkce a projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu, a to zejména v obdobích přípravy střednědobých a prováděcích státních a hospodářských plánů, včetně zvláštních částí státních plánů, a některé postupy při vzniku hospodářských závazkových vztahů. Současně vyhláška stanoví způsob uplatňování bilančních a dovozních obětových gesčí, podrobněji upravuje projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů na úsecích dodávek pro investiční výstavbu, pro vývoz a z dovozu, pro tržní fondy, pro vybrané obory služeb a činností v místním hospodářství a výrobních družstvech, pro rozvoj vědy a techniky, přepravních výkonů, jakož i v některých dalších případech (§ 46) a stanoví případy a způsob vydávání plánovacích aktů.

(2) Obdobně jako organizace postupují koncernové podniky a koncernové účelové organizace, pokud v souladu se statutem koncernu vystupují v hospodářských vztazích²⁾ svým jménem; funkci středního článku řízení podle této vyhlášky plní v tomto případě koncern.

(3) Dodavatelsko-odběratelské vztahy v procesu

tvorby střednědobých a prováděcích státních a hospodářských plánů se projednávají na příslušná období těchto plánů a ve zvlášť určených případech³⁾ i na víceleté období.

Společná ustanovení

§ 2

(1) Projednáváním dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu⁴⁾ (dále jen „dodavatelsko-odběratelské vztahy“) se podle této vyhlášky rozumějí jednání dodavatelů s odběrateli, zaměřená na přípravu návrhů státních plánů a hospodářských plánů organizací a orgánů hospodářského řízení a na konkretizaci a zabezpečení jejich úkolů⁵⁾ hospodářskými smlouvami.

(2) Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů probíhá postupně tak, aby zabezpečilo zejména

- a) vnitřní soulad hmotných proporcí připravovaných plánů a cíle i konkrétní úkoly těchto plánů dodávkami surovin, materiálů, výrobků a jejich souborů, výkonů, prací a služeb (dále jen „výrobky“),
- b) včasné vytváření podmínek pro řešení dlouhodobého souladu mezi uplatňovanými potřebami a zdroji národního hospodářství, především racionalizací spotřeby, efektivním rozšiřováním kapacit a využíváním mezinárodní dělby práce,
- c) vytváření předpokladů pro dlouhodobou stabilizaci vztahů mezi dodavateli a odběrateli.

§ 3

(1) Jako přípravu pro projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů provádějí organizace a orgány hospodářského řízení průzkum potřeb, předběžná jednání a výměnu informací o vývoji potřeb národního hospodářství a o možnostech jejich zabezpečení.

¹⁾ § 2 odst. 2 a 3 zákona č. 145/1970 Sb., o národohospodářském plánování.

²⁾ § 8 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 91/1974 Sb., o organizaci výrobních hospodářských jednotek a o jejich statutech.

³⁾ Zejména v organizačním opatření vlády pro vypracování návrhu plánu apod.

⁴⁾ § 2 odst. 1 zákona č. 145/1970 Sb.

⁵⁾ Úkoly plánu se rozumějí úkoly plánu uložené podle § 23 odst. 1 zákona č. 145/1970 Sb.

(2) Průzkum potřeb je souhrn zjišťovacích a analytických činností, jejichž účelem je odhalit stav a vývoj objektivně existujících národohospodářských potřeb a působení činitelů, které jejich existenci, vývoj a uspokojování podmiňují a určují.

(3) Orgány hospodářského řízení a organizace zabezpečují a provádějí průzkum potřeb diferencovaně v závislosti na stupni hospodářského řízení a charakteru výroby a odbytu.

§ 4

(1) Orgány hospodářského řízení jsou povinny organizovat ve vzájemné součinnosti projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů tak, aby výsledky mohly být zapracovány do návrhů hospodářských plánů na všech stupních řízení. Dále jsou povinny se zřetelem ke specifickým podmínkám hospodářských odvětví a oborů, které řídí, sledovat a analyzovat vývoj dodavatelsko-odběratelských vztahů, zejména s ohledem na zabezpečení úkolů státních plánů a řešit rozpory, popřípadě navrhnout způsoby jejich řešení příslušným orgánům.

(2) Dodavatelsko-odběratelské vztahy v procesu tvorby střednědobých a prováděcích plánů projednávají organizace, pokud nadřízené orgány hospodářského řízení nedohodnou, že jednání povedou na své úrovni, nebo pokud není něco jiného stanoveno.

(3) Jde-li o výrobky, u kterých se uplatňuje bilanční gesce, projednává ve spolupráci s příslušnými dodavatelskými organizacemi, popřípadě orgány hospodářského řízení dodavatelsko-odběratelské vztahy bilanční gestor a jemu stupněm hospodářského řízení odpovídající odběratelský orgán nebo organizace.

(4) Pokud se dodavatelsko-odběratelské vztahy projednávají na jiné úrovni než na úrovni organizací, jsou orgány projednávající tyto vztahy povinny výsledky svých jednání dovést na podřízené, nebo na bilanční gesci zúčastněné organizace, pro které jsou závazné (§ 7 odst. 5).

(5) Dodavatelsko-odběratelské vztahy se povinně projednávají, jde-li o

- a) dodávky k zabezpečení realizace úkolů stanovených jako státní cílové programy,
- b) dodávky výrobků, které jsou předmětem hmotného bilancování podle § 11 až 15, a to mezi dodavateli a těmi odběrateli, jejichž nadřízené orgány jsou určeny jmenovitě jako odběratelské orgány (dále jen „držitel fondu“),
- c) dodávky na vývoz, dodávky pro vývozní investiční celky v rozsahu podle § 332 hospodářského zákoníku a další rozhodující poddodávky pro vývozní investiční celky a dodávky z dovozu,
- d) dodávky a rozhodující poddodávky projektových prací, stavebních prací, strojů, zařízení (jejich souborů), popřípadě i jiných rozhodujících výrobků a montážních prací pro stavby uvedené v § 25 odst. 3 a 7 a v § 26 a 27,
- e) rozhodující dodávky pro tržní fondy (§ 35 odst. 4),
- f) rozhodující dodávky náhradních dílů a další rozhodující dodávky pro vybrané obory služeb a činností v místním hospodářství a výrobních družstvech (§ 37 odst. 3),
- g) dodávky pro rozvoj vědy a techniky (§ 38 až 41),
- h) rozhodující dodávky nutné pro zahájení výroby výrobků, které jsou výsledkem výzkumu a vývoje,
- i) dodávky a rozhodující poddodávky pro zabezpečení úkolů obrany a bezpečnosti státu,
- j) dodávky pro výrobu léčiv a rozhodující dodávky pro zdravotnickou výrobu,
- k) dodávky pro federální hmotné rezervy,
- l) dodávky pro odbytové a zásobovací organizace,
- m) dodávky rozsáhlých oprav rozhodujících výrobních zařízení,
- n) dodávky přepravních výkonů (§ 42 až 45).

(6) Orgány hospodářského řízení mohou ve vzájemné dohodě stanovit další případy, kdy jimi řízené orgány nebo organizace jsou povinny projednat dodavatelsko-odběratelské vztahy i v případech, na něž se ustanovení odstavce 5 nevztahuje. Tímto postupem jsou povinny uložit zejména projednání dalších rozhodujících dodávek pro výrobní spotřebu.

(7) Rozpory mezi organizacemi o tom, které dodávky a poddodávky, popřípadě která výrobní zařízení podle odstavců 5 a 6 jsou rozhodující, jsou povinny rozhodnout ve vzájemné dohodě nadřízené orgány středního článku řízení, a to nejpozději do 10 dnů poté, co byly o rozhodnutí požádány.

(8) Povinnost projednávat dodavatelsko-odběratelské vztahy podle odstavce 5 se vztahuje též na odbytové a zásobovací organizace. Tyto organizace, pokud jsou přímo řízeny ústředními orgány, mají v procesu projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů současně postavení orgánu středního článku řízení.

§ 5

(1) Dodavatelské a odběratelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou povinny při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů zabezpečovat v rámci přípravy střednědobých plánů úkoly stanovené pro jejich přípravu a v rámci přípravy prováděcích plánů úkoly vyplývající pro příslušné období ze střednědobého plánu a úkoly uložené za účelem jejich konkretizace nebo přijaté k jejich zpřesnění (dále jen „úkoly pro přípravu návrhů plánů“). V souladu s nimi vycházejí z vlastních znalostí potřeb a z uzavřených hospodářských smluv.

(2) Dodavatelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou povinny využívat všech možností racionálního rozšiřování výroby k zabezpečení potřeb odběratelů, ke zvýšení dodávek a dodávkové pohotovosti, kvality dodávek a odůvodněných

požadavků na inovace výrobků; jsou povinny včas informovat své odběratele o svých nových záměrech týkajících se rozvoje výrobních a odbytových programů, o změnách dodacích možností a podle potřeby je s hlavními odběrateli konzultovat.⁶⁾

[3] Dodavatelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou oprávněny vyžadovat od příslušných odběratelských organizací a orgánů hospodářského řízení spolupráci při řešení problémů dodavatelsko-odběratelských vztahů a informace o vývoji a cyklech spotřeby, stavech spotřebitelských zásob apod.; nemohou však ve své pravomoci zavádět požadavkový systém (požadavkové řízení). Povinnost spolupráce se netýká odběratelů, jejichž ústřední orgány jsou v jednotných metodických pokynech pro vypracování státních a hospodářských plánů (dále jen „jednotné metodické pokyny“)⁷⁾ zvlášť označeny.⁸⁾

[4] Odběratelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou povinny své potřeby uplatňovat tak, aby včas a racionálně zabezpečily stanovené, popřípadě připravované úkoly státních a hospodářských plánů. Jsou povinny využívat všech možností ke snižování měrné spotřeby výrobků, jejich účelných záměn, používat pro výpočty spotřeby aktualizovaných a progresivních norem spotřeby, udržovat pouze nezbytné spotřebitelské zásoby, uplatňovat požadavky na inovaci výrobků a neprodleně informovat své dodavatele o závažných změnách svých potřeb v množství, sortimentu i čase. O potřebě dodávek pro předpokládané inovace jsou odběratelé povinni včas informovat v úvahu přicházející dodavatele, i když s nimi dosud nejsou v dodavatelsko-odběratelských vztazích.

[5] Odběratelské organizace a orgány hospodářského řízení jsou oprávněny vyžadovat od příslušných dodavatelských organizací a orgánů hospodářského řízení spolupráci při řešení svých odběratelských problémů (např. poradenské a podobné obchodně technické služby, konzultace v otázkách normování zásob a racionalizace výrobních zásob).

[6] Jestliže organizace nesplní povinnost vzájemně se informovat podle odstavců 2 a 4, má se za to, jde-li o dlouhodobé dodavatelsko-odběratelské vztahy, že dodávky budou uskutečňovány v návaznosti na jejich dosavadní vývoj rozsahu a sortimentu.

§ 6

Dodavatelsko-odběratelské vztahy u výrobků, které jsou předmětem hmotného bilancování podle § 11 až 15, se projednávají v hloubce a struktuře vy-

mezené jednotlivými položkami stanovené bilanční nomenklatury.⁹⁾ V ostatních případech [§ 4 odst. 5 písm. a) až m)] se tyto vztahy projednávají v hloubce a struktuře diferencované podle konkrétních podmínek a potřeb [např. generální, hlavní¹⁰⁾ a finální dodávky, finální poddodávky a složité kusové dodávky individuálně, výrobky sériové alespoň v oborovém členění apod.].

§ 7

[1] O výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů se pořizují protokoly, není-li dále stanoveno jinak. Protokoly musejí obsahovat nejméně údaje umožňující zpracování příslušných částí návrhů hospodářských plánů a rozbor případných rozporů spolu s návrhy na jejich řešení. Organizace v protokolu zpravidla též uvedou, jak jsou nebo budou projednané dodavatelsko-odběratelské vztahy smluvně zabezpečeny. Organizace jsou povinny pořádat protokol ve lhůtě stanovené zvláštními opatřeními pro příslušné plánovací období.¹¹⁾

[2] V případech, kdy projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů je povinné (§ 4 odst. 5 a 6) a nepodaří se rozpory odstranit jednáním, popřípadě zvláštními postupy stanovenými nadřízenými orgány, jsou organizace povinny předložit je k rozhodnutí orgánům středního článku řízení. Orgány středního článku řízení jsou povinny tyto rozpory řešit; předpokladem je, že jsou rozpory podrobně specifikovány, že obsahují návrhy na řešení [§ 2 odst. 2 písm. b)] a že o nich předtím bezúspěšně jednaly statutární orgány těchto organizací nebo jimi pověřené vedoucí pracovníci.

[3] Rozpory, které vzniknou při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů na úrovni orgánů středního článku řízení nebo rozpory, které tyto orgány nevyřeší, musejí být předloženy k rozhodnutí ústředním orgánům. Ústřední orgány jsou povinny rozpory řešit; předpokladem je, že o nich bezúspěšně jednaly statutární orgány nebo jimi pověřené vedoucí pracovníci. Pokud alespoň na jedné ze stran nevystupuje orgán středního článku řízení nebo organizace v postavení orgánu středního článku řízení (§ 4 odst. 8 a § 29 odst. 3), rozhodují rozpory ve vzájemné dohodě pouze nadřízené ústřední orgány.

[4] Rozpory předkládané k rozhodnutí nadřízeným orgánům jsou tyto orgány povinny rozhodnout ve vzájemné dohodě na základě prozkoumání zdrojů a zdůvodnění konkrétních potřeb bez zbytečného prodloužení, nejpozději však ve lhůtách stanovených pro jednotlivé etapy plánovacího procesu; rozhodnutí sdělí zúčastněným organizacím.

⁶⁾ § 119 odst. 2 a § 51 a následující hospodářského zákoníku.

⁷⁾ § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 145/1970 Sb.

⁸⁾ Symboly pro obranu a bezpečnost.

⁹⁾ Obvykle stanovené v jednotných metodických pokynech a na ně navazujících opatřeních příslušných dodavatelských ústředních orgánů.

¹⁰⁾ § 321 hospodářského zákoníku.

¹¹⁾ Vládou Československé socialistické republiky, vládami republik a příslušnými ústředními orgány.

(5) Protokol v rozsahu, ve kterém není rozporný, je dokladem o tom, že v době jeho pořízení byla dodávka v souladu s možnostmi dodavatele a potřebou odběratele.¹²⁾ Požádá-li o to některá organizace, je protokol pořízený na základě úkolů pro přípravu návrhů plánů též podkladem, na jehož základě je druhá organizace povinna uzavřít smlouvu o přípravě dodávek, pokud příslušné předpisy¹³⁾ nestanoví další podmínky. To platí obdobně pro rozhodnutí nadřízených orgánů.

(6) Povinnost pořídit protokol o projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů mezi organizacemi je splněna též tehdy, jestliže organizace namísto protokolu uzavřou ve stanovené lhůtě smlouvu o přípravě dodávek, pokud tato smlouva obsahuje náležitosti protokolu a vyhovuje postupům a potřebám sestavení plánu.

§ 8

Po schválení státního plánu upraví příslušné dodavatelské a odběratelské orgány hospodářského řízení a organizace projednané dodavatelsko-odběratelské vztahy v souladu s rozpisem jeho úkolů a s rozpisem úkolů hospodářských plánů.

§ 9

Organizace a orgány hospodářského řízení jsou povinny vyvinout veškeré úsilí k zabezpečení všech dodávek potřebných ke splnění stanovených, popřípadě připravovaných úkolů plánů, zejména úkolů státních plánů. Zanedbají-li řádné projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle této vyhlášky, popřípadě jiných právních předpisů, zejména porušili povinnost vycházet při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů především z úkolů pro přípravu návrhů plánů, má se za to, že k případnému nesplnění úkolů v důsledku nezajištění potřebných dodávek došlo jejich zaviněním.¹⁴⁾

ČÁST DRUHÁ

HMOTNÉ BILANCOVÁNÍ A SOUSTAVA HMOTNÝCH BILANCÍ

Oddíl první

HMOTNÉ BILANCOVÁNÍ

§ 10

(1) Hmotné bilancování zdrojů a potřeb výrobků je důležitým nástrojem plánovitého řízení mate-

riálně technického zásobování na jednotlivých stupních hospodářského řízení. V tomto směru je především nástrojem racionalizace spotřeby, rozvoje výroby v souladu s potřebou a její strukturou, jakož i strukturálních změn a zapojení do mezinárodní dělby práce, nástrojem vnitřní specializace a kooperace výroby a formování výrobní základny cestou realizace investiční politiky.

(2) Dodavatelské organizace v rámci své odpovědnosti za uspokojování potřeb bilancují všechny výrobky z vlastní hospodářské činnosti¹⁵⁾ a vytvářejí přitom i přiměřené bilanční rezervy.

(3) Hmotné bilance obsahují v závislosti na stupni hospodářského řízení, na kterém se příslušné hmotné bilance schvalují, v části zdrojů tyto základní položky: výroba, dovoz,¹⁶⁾ jiné zdroje a stav zásob na počátku plánovacího období; v části potřeb: dodávky pro výrobu a provoz, pro investiční výstavbu, pro tržní fondy, pro vývoz, pro ostatní užití,¹⁷⁾ rezervy a stav zásob na konci plánovacího období.

(4) Součástí hmotných bilancí schvalovaných vládami a orgány hospodářského řízení (§ 11 až 15) je plán rozdělení, který stanoví dodávkové fondy pro jednotlivé držitele fondu.

Oddíl druhý

HMOTNÉ BILANCE SCHVALOVANÉ VLÁDAMI A ORGÁNY HOSPODÁŘSKÉHO ŘÍZENÍ

§ 11

(1) Hmotné bilance schvalované vládami a orgány hospodářského řízení se uplatňují u

- a) vybraných výrobků, jejichž bilance jsou stanoveny státními plány¹⁸⁾ (dále jen „státní bilance“),
- b) vybraných výrobků, jejichž bilance stanoví pověřené¹⁹⁾ dodavatelské ústřední orgány²⁰⁾ (dále jen „ústřední bilance“),
- c) vybraných výrobků, jejichž bilance stanoví pověřené¹⁹⁾ dodavatelské orgány středního článku řízení²¹⁾ (dále jen „podnikové bilance“).

(2) Orgány hospodářského řízení, popřípadě organizace pověřené hmotným bilancováním podle odstavce 1 (dále jen „bilanční orgány“) jsou odpovědní v oblasti své působnosti za vybilancovanost plánu hmotnými zdroji a spolu s příslušnými držiteli fondů odpovídají za soulad mezi hmotnými bilancemi a ostatními částmi plánu.

¹²⁾ § 119 odst. 3 hospodářského zákoníku.

¹³⁾ Např. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 104/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky stavebních prací, § 8 odst. 1 vyhlášky č. 44/1977 Sb., kterou se vydávají základní podmínky strojírenských vyšších a některých dalších dodávek pro tuzemskou investiční výstavbu.

¹⁴⁾ § 29 odst. 2 zákona č. 145/1970 Sb.

¹⁵⁾ Včetně výrobků pro vlastní výrobu a vlastní investiční výstavbu.

¹⁶⁾ Přichází v úvahu především u státních bilancí.

¹⁷⁾ Zejména dodávky pro obranu a bezpečnost a pro federální hmotné rezervy.

¹⁸⁾ Položky označené v jednotných metodických pokynech symbolem „S“.

¹⁹⁾ § 17 odst. 2 zákona č. 145/1970 Sb.

²⁰⁾ Položky označené v jednotných metodických pokynech symbolem „U“.

²¹⁾ Položky označené v jednotných metodických pokynech symbolem „V“.

(3) Ve státních, ústředních a podnikových bilancích se stanoví dodávkové fondy s vydělením případných dodávek z dovozu pro držitele fondů. Držiteli fondů jsou

- a) v případech podle odstavce 1 písm. a) a písm. b) odběratelské ústřední orgány stanovené jednotnými metodickými pokyny,
- b) v případech podle odstavce 1 písm. c) odběratelské orgány středního článku řízení podřízené odběratelským ústředním orgánům stanoveným jednotnými metodickými pokyny, popřípadě pokyny příslušných dodavatelských ústředních orgánů.

(4) V případech, kde u státních a ústředních bilancí nejsou některé odběratelské ústřední orgány držitelé fondů, vykonává pro ně funkci držitele fondu dodavatelský ústřední orgán. V příslušných státních a ústředních bilancích se dodávkový fond uvádí a souhrnně účelově váže v položce „ostatní odběratelé“.

(5) V případech, kde u podnikových bilancí nejsou některé odběratelské orgány středního článku řízení držitelé fondů, vykonává pro ně funkci držitele fondu dodavatelský orgán středního článku řízení. V dalším platí obdobně ustanovení odstavce 4.

§ 12

Postup při uplatňování a projednávání potřeb

(1) Potřeby dodávek výrobků, které jsou předmětem státních, ústředních a podnikových bilancí (dále jen „bilancovaná produkce“), se uplatňují a projednávají v rámci projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů a pořizují se o tom protokoly podle této části vyhlášky s výjimkou případů uvedených v § 11 odst. 4 a 5.

(2) Návrh protokolu, který je současně dokladem o uplatnění potřeb dodávek bilancované produkce, předkládá odběratelská organizace; návrh musí být komplexní a musí obsahovat:

- a) objem dodávek uskutečněných v předcházejícím období,
- b) objem dodávek (očekávané plnění) v běžném období,
- c) uplatňovanou potřebu dodávek na plánované období celkem
a dále v tomto členění:²²⁾
 - ca) pro investice celkem,
 - z toho: pro stavby stanovené jako závazné úkoly státního plánu,
 - pro ostatní stavby nad 2 mil. Kčs rozpočtových nákladů,

cb) pro vývoz,²³⁾

cc) pro tržní fondy,²⁴⁾

cd) ostatní dodávky celkem,

z toho: pro výrobní spotřebu,

pro kompletaci vyšších dodávek (generálních, hlavních a finálních dodávek a finálních poddodávek),

z toho: pro tuzemskou investiční výstavbu,

pro vývozní investiční celky,

d) zdůvodnění potřeby.

(3) Potřeby dodávek bilancované produkce pro kompletaci generálních, hlavních, finálních dodávek a finálních poddodávek uplatňují příslušní vyšší dodavatelé,²⁵⁾ pokud není v jednotných metodických pokynech stanoveno jinak.

(4) Návrhy protokolů jsou odběratelské organizace povinny předložit příslušným dodavatelským (včetně odbytových) organizacím. Na jejich základě jsou dodavatelské a odběratelské organizace povinny uzavřít jednání včetně projednání případných rozporů na úrovni statutárních orgánů organizací nebo jimi pověřených vedoucích pracovníků.

(5) Protokol o jednání mezi organizacemi se předkládá po dodavatelské i odběratelské linii nadřízeným orgánům středního článku řízení; případné rozpory se řeší podle § 7 odst. 2 až 4.

(6) U výrobků, které jsou předmětem podnikových bilancí, pořídí na základě protokolů o jednání mezi organizacemi a po rozhodnutí rozporů dodavatelské a odběratelské orgány středního článku řízení souhrnné protokoly. V těchto protokolech musí být uvedeno konkrétní propojení příslušných dodavatelských organizací s příslušnými odběratelskými organizacemi,²⁶⁾ které je podkladem pro hmotné bilance. Na případné rozpory, které se nepodaří odstranit ani orgány středního článku řízení, upozorní současně s návrhy svých hospodářských plánů bilanční orgán a odběratelské orgány středního článku řízení své nadřízené ústřední orgány. Nebude-li na základě jednání ústředních orgánů rozhodnuto jinak, platí hmotná bilance stanovená bilančním orgánem středního článku řízení.

(7) U výrobků, které jsou předmětem ústředních bilancí, platí obdobně postup stanovený v odstavci 6 s tím, že dodavatelské a odběratelské orgány středního článku řízení předloží nadřízeným ústředním orgánům s návrhy svých hospodářských plánů též souhrnné protokoly o svých jednáních. Dodavatelské orgány středního článku řízení předloží současně návrh hmotné bilance za bilancovanou

²²⁾ Podrobnější členění se netýká obrany a bezpečnosti.

²³⁾ Týká se pouze organizací zahraničního obchodu.

²⁴⁾ Týká se pouze organizací vnitřního obchodu.

²⁵⁾ Generální, hlavní a finální dodavatelé, finální poddodavatelé vždy z hlediska kompletace na úrovni finálních dodávek nebo finálních poddodávek.

²⁶⁾ O hloubce konkrétního propojení u dodávek do tržních fondů se dohodnou příslušné ústřední dodavatelské a odběratelské orgány.

produkci dodávanou podřízenými organizacemi. Na základě souhrnných protokolů pořídí bilanční ústřední orgány s odběratelskými ústředními orgány, které jsou držiteli fondů, meziresortní protokoly. Držitelé fondů doloží uplatněné požadavky zdůvodněním potřeby. Případné rozpory po projednání s příslušnými odběratelskými ústředními orgány — držiteli fondů rozhodují bilanční ústřední orgány, pokud vláda Československé socialistické republiky nestanoví jinak.

(8) U výrobků, které jsou předmětem státních bilancí, platí postup stanovený v odstavci 7 s tím, že meziresortní protokoly předkládají dodavatelské ústřední orgány Státní plánovací komisi a v hospodářství řízeném orgány republik též plánovacím komisím republik, a to v příloze k návrhům příslušných hmotných bilancí s uvedením a odůvodněním nedořešených rozporů a s návrhy na jejich řešení [§ 2 odst. 2 písm. b)]. Odběratelské ústřední orgány jsou povinny při pořizování meziresortních protokolů doložit své požadavky zdůvodněním potřeby, které stanoveným způsobem předkládají s návrhem plánu.²⁷⁾

(9) Pokud ústřední orgán přímo řídí organizace, může vést příslušná jednání a pořizovat o tom protokoly obdobně jako orgán středního článku řízení sám, nebo tímto jednáním pověřit některou podřízenou organizaci.

Schvalování a rozpis hmotných bilancí

§ 13

(1) Státní bilance schvalují podle příslušnosti vláda Československé socialistické republiky a vlády republik v rámci státních plánů rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky a státních plánů rozvoje národního hospodářství jednotlivých republik.

(2) Ústřední bilance pro období prováděcího plánu schvalují bilanční ústřední orgány ve lhůtě stanovené pro předložení návrhů svých hospodářských plánů;²⁸⁾ pro období střednědobých plánů ve lhůtě stanovené pro jejich rozpis.

(3) Podnikové bilance pro období prováděcího plánu schvalují statutární orgány bilančních orgánů středního článku řízení ve lhůtě stanovené pro předložení návrhů svých hospodářských plánů;²⁸⁾ pro období střednědobých plánů ve lhůtě stanovené pro jejich rozpis.

§ 14

(1) Státní bilance se rozepisují ve stanoveném rozsahu²⁹⁾ a ve stanovených lhůtách po dodavatelské a odběratelské linii až na organizace, které je mají realizovat. Přitom

a) odběratelské ústřední orgány provedou rozpis

svých dodávkových fondů na podřízené orgány středního článku řízení a kopii rozpisu současně zašlou dodavatelskému ústřednímu orgánu; na základě tohoto rozpisu provedou dodavatelské orgány středního článku řízení v členění podle odběratelských orgánů středního článku řízení a o provedeném rozpisu je informují,

* b) odběratelské orgány středního článku řízení provedou rozpis svých dodávkových fondů do dalších 14 dnů na podřízené organizace a kopii rozpisu současně zašlou dodavatelským orgánům středního článku řízení; na základě tohoto rozpisu provedou dodavatelské orgány středního článku řízení do dalších 14 dnů rozpis na dodavatelské organizace, a to v členění podle odběratelských organizací a o provedeném rozpisu je informují.

(2) U ústředních bilancí do 14 dnů po jejich schválení vyrozumějí bilanční ústřední orgány dodavatelské orgány středního článku řízení a odběratelské ústřední orgány — držitele fondů o stanovených dodávkových fondech v rozdělení podle dodavatelských orgánů středního článku řízení. Odběratelské ústřední orgány rozepíší dodávkové fondy do dalších 7 dnů na podřízené orgány středního článku řízení a kopii informují současně příslušný dodavatelský ústřední orgán a příslušný dodavatelský orgán středního článku řízení. Odběratelské orgány středního článku řízení provedou do dalších 7 dnů rozpis dodávkových fondů na podřízené organizace a kopii současně vyrozumějí dodavatelské orgány středního článku řízení. Na základě tohoto rozpisu provedou dodavatelské orgány středního článku řízení do dalších 7 dnů rozpis na dodavatelské organizace, a to v členění podle odběratelských organizací a o provedeném rozpisu je informují.

(3) U podnikových bilancí platí obdobně postup podle odstavce 2 s tím, že závazným východiskem jsou bilance schválené bilančními orgány středního článku řízení.

(4) Pokud v době rozpisu dodávkových fondů jsou v souladu s plánovacími rozhodnutími nadřízených orgánů již uzavřeny hospodářské smlouvy, jsou bilanční orgány povinny takovéto smluvní závazky zahrnout do rozpisu příslušných hmotných bilancí, pokud je příslušní odběratelé při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů řádně uplatnili.

(5) V případech podle § 11 odst. 4 a 5 se rozpis dodávkových fondů neprovádí.

(6) Bilanční ústřední orgány a bilanční orgány středního článku řízení jsou povinny po schválení státního plánu uvést ústřední a podnikové bilance a jejich rozpisy do souladu s rozepsanými úkoly

²⁷⁾ Jednotné metodické pokyny, příloha IV.

²⁸⁾ Rozumí se lhůta stanovená vládou Československé socialistické republiky nebo orgánem jí k tomu zmocněným.

²⁹⁾ Rozumí se rozsah a lhůty stanovené státním plánem.

schváleného státního plánu, a to ve lhůtách, které stanoví vláda Československé socialistické republiky nebo orgán jí k tomu zmocněný.

(7) V případech, kdy je zřízena bilanční gesce, propojuje dodavatele s odběratelem bilanční gestor.

§ 15

Hmotné bilancování strojírenských investičních celků

(1) Zvláštní součástí bilanční soustavy jsou hmotné bilance strojírenských investičních celků²⁷⁾ pro tuzemskou investiční výstavbu a vývoz, zpracované v rámci střednědobých plánů, případně i na delší období.

(2) Hmotné bilancování strojírenských investičních celků je nástrojem dlouhodobého dodavatelského zabezpečení generálních, popřípadě hlavních dodávek v jejich základní struktuře finálními dodávkami a finálními poddodávkami, popřípadě rozhodujícími kusovými dodávkami.

(3) Předmětem hmotných bilancí strojírenských investičních celků jsou generální a hlavní dodávky v kapacitních (výkonových) jednotkách a v hodnotovém vyjádření.

(4) Hmotné bilance strojírenských investičních celků se zpracovávají způsobem stanoveným v jednotných metodických pokynech a na ně navazujících opatřeních dodavatelských ústředních orgánů. Dodavatelsko-odběratelské vztahy spojené s přípravou těchto bilancí se projednávají jak ve vztazích investorů, popřípadě organizací zahraničního obchodu a generálních, popřípadě hlavních dodavatelů, tak v rozhodujících poddodatelských vztazích generálních, popřípadě hlavních dodavatelů s jejich finálními dodavateli a finálními poddodavateli.

(5) Bilančními orgány jsou určené orgány středního článku řízení, jimž jsou podřízeny organizace vykonávající funkce generálních, popřípadě hlavních dodavatelů.

§ 16

Bilancování dodávek a poddodávek stavebních prací

(1) Bilancování dodávek a poddodávek stavebních prací pro tuzemskou investiční výstavbu a pro vývoz v hodnotovém vyjádření se uskutečňuje v rámci střednědobých plánů, případně i na delší období.

(2) Bilance dodávek a poddodávek stavebních prací se zpracovávají v nomenklatuře a způsobem stanoveným v jednotných metodických pokynech a na ně navazujících opatřeních dodavatelských ústředních orgánů.

§ 17

Změny hmotných bilancí

(1) Návrhy na změny hmotných bilancí mohou být uplatněny po linii dodavatelské i odběratelské, vyžadují-li to naléhavé potřeby národního hospodářství nebo jiné důležité důvody.

(2) Při provádění změny hmotných bilancí platí obdobně postupy stanovené pro provádění změny státních a hospodářských plánů.³⁰⁾ Zejména musejí být tyto změny předem řádně projednány na všech příslušných stupních řízení a zajištěny a řešeny jejich důsledky.

§ 18

Skluzy

Dodavatelské organizace mají povinnost neprodleně projednat s odběratelskými organizacemi případy, kdy dojde k ohrožení realizace schválených hmotných bilancí a stanovených dodávkových fondů (skluzy). Přitom

- a) případy známé v době projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů na období dalšího prováděcího plánu (pro příští rok) musejí být projednány v souvislosti s pořizováním protokolů na toto období na příslušných stupních řízení;
- b) v ostatních případech musí být neprodleně projednáno jiné vhodné řešení v rámci stanovených dodávkových fondů pro příslušné držitele fondů, popřípadě jejich úprava, uvolněním bilanční rezervy apod.; i v těchto případech se jednání o skluzech uzavírají na stupních řízení podle povahy hmotných bilancí (státní, ústřední, podnikové). Pokud není stanoveno nebo dohodnuto něco jiného, nebo pokud bilanční orgán nerozhodne jinak, jsou organizace povinny přednostně plnit skluzové dodávky.

Oddíl třetí

OSTATNÍ HMOTNÉ BILANCE

§ 19

(1) U výrobků, které nejsou předmětem hmotných bilancí podle § 11 odst. 1, zpracovávají v rámci přípravy plánů dodavatelské organizace hmotné bilance způsobem v rozsahu a struktuře odpovídajícím povaze těchto výrobků a dodavatelsko-odběratelských vztahů, nejméně však v oborové struktuře, jako doklad o uspokojení potřeb národního hospodářství, zejména potřeb zabezpečení úkolů státního plánu.

(2) Nadřízené orgány si mohou předložení hmotných bilancí podle odstavce 1 vyžádat. Podle příslušnosti si mohou tyto hmotné bilance vyžádat i Státní plánovací komise a plánovací komise republik.

³⁰⁾ § 27 a 28 zákona č. 145/1970 Sb.

(3) Dojde-li u výrobků, u nichž se povinně prodávají dodavatelsko-odběratelské vztahy, k podstatným skluzům, platí § 18 obdobně.

ČÁST TŘETÍ

GESCE V OBĚHU VÝROBKŮ

Oddíl první

BILANČNÍ GESCE

§ 20

(1) Bilanční gesci se rozumí soustředění vybraných činností při:

- přípravě a realizaci státních a hospodářských plánů spojených se zpracováním, vyhodnocováním a schvalováním hmotných bilancí,
- propojování dodavatelů s odběrateli v zájmu optimálního zabezpečování potřeb národního hospodářství zdroji z tuzemské výroby, popřípadě i z dovozu,
- vykonávání činností spojených s průzkumem, rozbořem, ověřováním a aktivním ovlivňováním potřeb národního hospodářství apod.,
- provádění kontroly realizace hmotných bilancí.

(2) Bilanční gesce se uplatňuje v případech potřeby účelného soustředění vybraných činností za výrobní obory nebo jejich částí zabezpečovaných v několika výrobních hospodářských jednotkách, popřípadě ústředních orgánech, a to u vybraných výrobků, které jsou předmětem

- a) státních bilancí (dále jen „státní bilanční gesce“),
- b) ústředních bilancí (dále jen „ústřední bilanční gesce“),
- c) podnikových bilancí (dále jen „podnikové bilanční gesce“).

(3) Bilanční gesce pro určitý výrobek se v hospodářství řízeném orgány federace zřizuje na jednom místě s působností pro celou Československou socialistickou republiku, v hospodářství řízeném orgány republik se zřizuje buď s působností pro celou Československou socialistickou republiku, nebo s působností pro produkci a pro území republiky.

(4) Zřízením bilanční gesce nejsou dotčeny platné vztahy organizační nadřazenosti a podřízenosti. Úkoly plánu se ukládají po organizační linii.

(5) Bilančním gestorem u výrobků, které jsou předmětem státních bilancí, je ústřední orgán nebo orgán středního článku řízení. U výrobků, které jsou předmětem ústředních nebo podnikových bilancí, je bilančním gestorem zpravidla orgán středního článku řízení. Bilančním gestorem může být též organizace nebo společný orgán organizací zúčastněných na gesci.

(6) Návrhy na zřízení státních a ústředních bilančních gescí a na určení bilančních gestorů předkládají příslušné dodavatelské ústřední orgány spolu s návrhy svých prováděcích plánů.

(7) Bilanční gestory určuje

- a) u státních bilančních gescí vláda Československé socialistické republiky,
- b) u ústředních bilančních gescí vláda Československé socialistické republiky, jde-li o hospodářství řízené orgány federace nebo o hospodářství řízené orgány republik, pokud je produkce určena též pro hospodářství řízené orgány federace. V ostatním hospodářství řízeném orgány republik určuje bilanční gestory vláda republiky, popřípadě, jde-li o produkci určenou též pro hospodářství řízené orgány druhé republiky, v dohodě s vládou druhé republiky,
- c) u podnikových bilančních gescí nadřazený ústřední orgán v dohodě s dalšími na gesci zúčastněnými dodavatelskými ústředními orgány a se souhlasem Státní plánovací komise, popřípadě příslušné plánovací komise republiky a po projednání s hlavními odběratelskými ústředními orgány.

§ 21

(1) Hlavním úkolem bilančního gestora je zejména

- projednávání, rozbor a hodnocení potřeb národního hospodářství a možností jejich zabezpečení potřebnými zdroji,
- organizování a projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů na příslušné úrovni, příprava, zpracování a projednávání návrhů příslušných hmotných bilancí, včetně předcházení protisměrným dovozům a vývozům a vytváření potřebných bilančních rezerv,
- propojování dodavatelů a odběratelů z hlediska konkrétní sortimentní skladby dodávek v rámci hmotných bilancí a jejich rozpisu schválených příslušnými orgány při dodržení zásad hospodárnosti přepravy (§ 44) a provádění kontroly jejich realizace.

(2) Bilanční gestoři a ostatní na gesci zúčastněné dodavatelské organizace, popřípadě orgány, jakož i odběratelské organizace, popřípadě orgány, jsou povinny ve vzájemné spolupráci soustavně zabezpečovat stanovené úkoly, a to především cestou zvyšování efektivity využívání dané zdrojové základny, včetně zásob.

(3) Formy a způsob provádění bilanční gesce a vzájemné vztahy mezi gestorem a na gesci zúčastněnými dodavatelskými orgány a organizacemi musí odpovídat specifickým podmínkám jednotlivých případů. Vymezují se diferencovaně, buď při zřízení gesce, nebo dohodou ústředních orgánů (u bilančních gescí na úrovni ústředních orgánů), či smlouvou podle § 360a hospodářského zákoníku. Uzavření smlouvy mohou příslušné orgány podle potřeby nařídít. Přitom mohou postupovat i tak, že základní otázky budou řešit dohodou mezi sebou a podrobnosti uloží řešit zúčastněným stranám smlouvou.

(4) Dohodou ústředních orgánů u bilančních gescí na úrovni ústředních orgánů nebo v ostatních případech smlouvou ve smyslu ustanovení odstavce 3 se vymezí především rozsah a způsob spolupráce bilančního gestora s dodavatelskými orgány a organizacemi na gesci zúčastněnými zejména při

- provádění průzkumu, rozboru, ověřování a aktivním ovlivňováním potřeb národního hospodářství,
- organizování a projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu,
- zabezpečování uspokojování potřeb národního hospodářství zdroji z tuzemské výroby, popřípadě z dovozu, a to jak opatřeními na straně dodavatelů a odběratelů, tak opatřeními příslušných nadřazených orgánů, včetně s tím spojených otázek mezinárodní dělby práce,
- zpracovávání a projednávání návrhů hmotných bilancí, popřípadě jejich změn a po jejich schválení při propojování dodavatelů s odběrateli a rozpisu dodávkových fondů, včetně řešení s tím spojených otázek rozhodování o využití prostředků na dovoz,
- usměrňování náběhu a umísťování zakázek (objednávek), sledování a kontrole jejich realizace,
- řešení rozporů mezi gestorem a na gesci zúčastněnými dodavatelskými organizacemi,
- provádění kontroly realizace bilancí a jejich rozpisů a hodnocení dosažené úrovně zabezpečení potřeb národního hospodářství výrobky do bilanční gesce náležejícími a navrhování opatření (na straně dodavatelské i odběratelské) ke zvyšování této úrovně, včetně opatření týkajících se zdokonalování dodavatelsko-odběratelských vztahů.

(5) Dohodou nebo smlouvou vymezený rozsah a způsob spolupráce musí být v souladu s bilančním systémem (včetně specifik jednotlivých případů a vztahů k organizacím, jejichž nadřazené orgány nejsou držiteli fondů), který je bilanční gescí zajišťován (státní, ústřední či podnikové bilance).

(6) Bilanční gestor je povinen vyžadovat aktivní spolupráci rozhodujících odběratelů, zejména při ověřování národohospodářské efektivity, rozsahu, sortimentní skladby, kvality a času jimi požadovaných dodávek, jakož i jejich odběratelských zásob; tyto odběratelé jsou povinni tuto spolupráci poskytovat. Tato povinnost spolupráce se netýká odběratelů, jejichž ústřední orgány jsou v jednotných metodických pokynech zvlášť označeny.

(7) Je-li bilančním gestorem ústřední orgán nebo orgán středního článku řízení, může v odůvodněných případech pověřit některými činnostmi spojenými s výkonem své funkce podřízenou organizací, která pak jedná jménem bilančního gestora.

§ 22

(1) Bilanční gestor při všech svých opatřeních je povinen respektovat rozpis úkolů pro přípravu

návrhů plánů a rozpis státního plánu, vycházet z projednaných dodavatelsko-odběratelských vztahů, z uzavřených hospodářských smluv a z mezistátních závazků.

(2) Propojení dodavatelů s odběrateli provedené bilančním gestorem platí, nerozhodnou-li orgány, kterým přísluší rozhodovat rozpory podle § 7 odst. 2 a 3, jinak.

(3) Rozpory o propojení dodavatelů s odběrateli se řeší za účasti bilančního gestora na příslušných stupních řízení způsobem (§ 7 odst. 2 až 4) a ve lhůtách stanovených pro projednávání příslušných dodavatelsko-odběratelských vztahů.

Oddíl druhý

DOVOZNÍ ODBYTOVÁ GESCE

§ 23

(1) Dovozní odbytovou gescí se rozumí soustředěné provádění odbytu výrobků z dovozu, zpravidla hromadně nebo sériově vyráběných a určených pro širší okruh odběratelů, jedinou tuzemskou organizací (dovozním gestorem). Na hospodářských úsecích řízených v působnosti orgánů republik mohou být dovozní odbytové gesce zřízeny samostatně pro území každé republiky.

(2) Dovozní odbytová gesce se zpravidla vztahuje na všechny dovážené výrobky určeného druhu. Je-li to účelné, může se vztahovat pouze na výrobky dovážené z některých států, zejména u dovozů prováděných v rámci mezinárodní specializace a kooperace; její předmět může být vymezen i s ohledem na jiná důležitá hlediska. Cílem zřízení dovozní odbytové gesce je aktivně působit na účelnější vynakládání devizových prostředků a jejich úsporu a zabezpečit racionalizaci odbytových cest.

(3) Dovozní gestor nakupuje všechny dovážené výrobky určeného druhu a z určených států od příslušných organizací zahraničního obchodu a dodává je tuzemským odběratelským organizacím. Vztahuje-li se dovozní odbytová gesce na dovozy z nesocialistických států, převádějí devizové krytí na dovozního gestora jednotliví odběratelé, nebude-li stanoven plánovaný dovozní limit dovoznímu gestorovi přímo.

(4) Veškeré požadavky na dovoz výrobků, u kterých je zřízena dovozní odbytová gesce (bez ohledu na to, zda se týká jen dovozu ze socialistických států nebo z nesocialistických států), se uplatňují u organizací zahraničního obchodu výhradně prostřednictvím dovozního gestora. K dovozům z nesocialistických států u výrobků, pro které je zřízena pouze dovozní odbytová gesce ze socialistických států, se gestor vyjadřuje, a to zejména z hlediska jejich možné zaměnitelnosti.

(5) O zřizování a zrušování dovozních odbytových gescí, jejich předmětu a rozsahu rozhodují a dovozní gestory určují ústřední orgány jim nadřazené a to po projednání s federálním ministerstvem zahraničního obchodu a hlavními odběratelskými

ústředními orgány a se souhlasem Státní plánovací komise a plánovacích komisí republik. Podnět ke zřízení a zrušení dovozní obytné gesce mohou dát všechny zainteresované ústřední orgány, popřípadě Státní banka československá.

(6) Zřízení a zrušení dovozních obytných gesce oznámí ústřední orgány nadřízené dovoznímu gestorovi Státní plánovací komisi, plánovacím komisím republik a dalším zainteresovaným ústředním orgánům.

ČÁST ČTVRTÁ

DODÁVKY PRO INVESTIČNÍ VÝSTAVBU

§ 24

(1) Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v investiční výstavbě se zaměřuje především na jejich soustavné a postupné vyjasňování, zejména v souladu s postupem plánovacích prací a v návaznosti na postup prací na dokumentaci staveb. Pro účely přípravy prováděcích plánů se výsledky projednání zpřesňují na základě úkolů pro přípravu návrhů plánů.

(2) Výsledky projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů musejí zabezpečovat přípravu, zahájení a postup výstavby ve shodě se závaznými úkoly, termíny a limity státního plánu a úkoly pro jeho přípravu.

(3) Tato část upravuje jednak postupy při vyjasňování budoucí spolupráce v etapě přípravy staveb (§ 25 odst. 2, 4 až 6) a jednak upravuje povinné projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů³¹⁾ mezi

- a) investorem a dodavatelem, přicházejícími v úvahu jako dodavatelé přípravné a projektové dokumentace a jako dodavatelé hmotných dodávek pro stavbu a dodavatelé hmotných dodávek pro stavbu,
- b) organizací, přicházející v úvahu jako generální projektant, a všemi organizacemi, přicházejícími v úvahu jako dodavatelé částí projektové dokumentace,
- c) vyššími dodavateli navzájem a jejich rozhodujícími dodavateli.

O výsledcích projednání pořídí organizace protokol (§ 7 odst. 1), ve kterém uvedou též identifikační znak podle číselníku jednotných metodických pokynů o organizačním členění pro předkládání návrhu plánu investiční výstavby.

(4) U staveb, pro které je stanovena zvláštní forma řízení,³²⁾ považují se za projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů závěry učiněné podle zvláštních předpisů³³⁾ pro jednotlivá časová období.

(5) Ustanoveními této části nejsou dotčeny postupy stanovené u výrobků, které jsou předmětem hmotného bilancování podle § 11 až 15. U dodávek z dovozu jsou organizace povinny dbát též postupů podle části páté.

§ 25

Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů při přípravě staveb

(1) Za období přípravy stavby se považuje období od vydání investičního záměru do závěru prací na úvodním projektu.

(2) V případě, že investor nebude sám zpracovávat přípravnou dokumentaci, projedná možnosti a způsob jejího zpracování s budoucím zpracovatelem.

(3) S organizací, která přichází v úvahu jako generální projektant, projedná investor možnosti, způsob zabezpečení projektové dokumentace v příslušném časovém rozvržení a požadavky generálního projektanta na rozsah spolupráce v úvahu přicházejících dodavatelů. U závazných úkolů státního plánu a centralizovaných staveb tak učiní v souladu s úkoly pro přípravu návrhů plánů a s rozpisem úkolů plánu projektových prací.

(4) Mají-li být na stavbě použity výsledky řešení úkolů plánu rozvoje vědy a techniky, projedná investor využití řešení s budoucími řešiteli.

(5) V průběhu prací na projektovém úkolu investor projedná a zpřesní požadavky na vývoj a požadavky na dodávky z dovozu a na dovoz licencí, pokud tak neučinil již dříve.

(6) U staveb připravovaných k zahájení, které jsou v době projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů (§ 7 odst. 1) ve stadiu před počátkem prací na projektovém úkolu, se projednání zaměřuje na vyhledávání v úvahu přicházejících dodavatelů, na projednání rozsahu jejich spolupráce na vypracování projektového úkolu a úvodního projektu a na možnosti a způsob dodavatelského zajištění stavby. U strojírenských vyšších dodávek se přitom vychází z jejich seznamů vydaných opatřeními příslušných dodavatelských ústředních orgánů. Nepodaří-li se dodavatele přicházející v úvahu vyhledat a jde-li o

- a) stavby jmenovitě uvedené ve státním plánu pro přípravu k zahájení nebo k zahájení nebo v úkolech pro přípravu návrhu státního plánu,
- b) stavby komplexní bytové výstavby ve vládou Československé socialistické republiky stanovených krajích, kryté rozpisem vládou Československé socialistické republiky stanoveného

³¹⁾ U staveb stanovených jako závazné úkoly státního plánu se pro tato jednání využije i kontrolních porad podle § 9 odst. 3 vyhlášky č. 157/1976 Sb., o režimech staveb.

³²⁾ Vyhláška č. 157/1976 Sb., o režimech staveb a vyhláška č. 128/1978 Sb., o režimech komplexní bytové výstavby a investic, které komplexní bytovou výstavbu podmiňují.

³³⁾ § 2 odst. 3 vyhlášky č. 157/1976 Sb. a § 2 odst. 7 vyhlášky č. 128/1978 Sb.

limitu dodávek stavebních prací od dodavatelských stavebních organizací,³⁴⁾

je ústřední orgán investora oprávněn žádat o jeho určení a ústřední orgán dodavatele je povinen bez zbytečného odkladu dodavatele určit.

[7] U staveb stanovených jako závazný úkol státního plánu pro přípravu k zahájení nebo k zahájení nebo v úkolech pro přípravu návrhu státního plánu, které jsou v době projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů (§ 7 odst. 1) v závěru prací na projektovém úkolu, nebo v etapě zahájení prací na úvodním projektu, se projednávání zaměří především na zabezpečení vládou Československé socialistické republiky stanovených termínů a na rozsah dodavatelského zabezpečení stavby. U ostatních staveb uvedených jmenovitě ve státním plánu se postupuje obdobně; dohody však jsou bez časové závaznosti. Dohodnuté dodavatelské zabezpečení stavby jsou příslušné organizace a orgány hospodářského řízení povinny zahrnout, popřípadě uplatnit v hmotných bilancích, popřípadě v jejich návrhu.

[8] Dohodnuté dodavatelské zabezpečení stavby se zpřesňuje při dalších jednáních v závěru prací na úvodním projektu (§ 26) a po rozpisu prováděcího plánu (§ 27).

[9] Zjistí-li investor, že dodatečně nastaly okolnosti, které mu znemožní dodržet dohody uzavřené podle odstavců 6 a 7, je povinen o tom dodavatele neprodleně informovat a navrhnout mu projednání změny.

[10] Zjistí-li dodavatelé, že dodatečně nastaly skutečnosti, které by jim znemožnily dodržet dohody uzavřené podle odstavců 6 a 7, jsou povinni o tom bez zbytečného odkladu vyrozumět investora a navrhnout mu projednání změny.

[11] Pro projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů mezi vyššími dodavateli navzájem a mezi vyššími dodavateli a jejich rozhodujícími poddodavateli platí obdobně ustanovení odstavců 6 až 10.

§ 26

Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů u staveb zahajovaných

Odběratelé se svými dodavateli projednají v závěru prací na úvodním projektu³⁵⁾ objemy hmotných dodávek, které jsou nutné k zabezpečení realizace stavby na celé období výstavby v časovém rozvržení na jednotlivé roky výstavby, a to v případech, že zahájení stavby je v souladu s rozpisem úkolů státního plánu. Ústřední orgány jsou však v těchto případech povinny rozhodovat rozpory (§ 7 odst. 2 a 4) jen u staveb uvedených v § 25 odst. 6.

§ 27

Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů u staveb rozestavěných

(1) Objemy hmotných dodávek projednané v časovém rozvržení na jednotlivé roky výstavby podle § 26 se každoročně zpřesňují na základě úkolů pro přípravu návrhů plánů, rozpisu úkolů prováděcího státního a hospodářského plánu a podle projednaných režimů staveb.

(2) Zpřesňování objemů hmotných dodávek podle odstavce 1 musí být prováděno v souladu s postupem projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů.

(3) U staveb, pro které je stanovena zvláštní forma řízení³²⁾ jsou organizace povinny zabezpečovat práce a dodávky podle síťového grafu úvodního projektu, nebo režimu stavby a zabezpečovat termínové ukazatele plánu.

(4) Ústřední orgány jsou povinny rozhodovat rozpory (§ 7 odst. 3 a 4) jen u staveb uvedených v § 25 odst. 6.

§ 28

(1) Při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů jsou organizace povinny dbát, aby byly zabezpečeny dodávky a práce pro stavby v tomto základním pořadí:

- a) závazné úkoly státního plánu,
- b) ostatní stavby
 - rozestavěné,
 - zahajované.

(2) Nedojde-li mezi organizacemi k dohodě o objemu dodávek, musí být rozpor v protokole podrobně objasněn,³⁶⁾ a to se stanovisky odběratele i dodavatele a s návrhy na jeho řešení. Protokoly předkládané nadřízeným orgánům vždy po dodavatelské i odběratelské linii musí obsahovat potřebný souhrn v ukazatelích příslušných formulářů jednotných metodických pokynů.

(3) V protokolech o jednání na úrovni ústředních orgánů musejí být potvrzeny roční objemy dodávek a prací pro stavby stanovené jako závazné úkoly prováděcího státního plánu, a to v návaznosti na výsledky síťové analýzy v režimech staveb, popřípadě v projektové dokumentaci staveb zahajovaných.

Č Á S T P Á T Á

DODÁVKY PRO VÝVOZ A Z DOVOZU

§ 29

(1) Jednání o dodavatelsko-odběratelských vztazích jsou zaměřena především na vyjasnění základních proporcí dodavatelsko-odběratelských

³⁴⁾ Obvykle stanoveny v jednotných metodických pokynech.

³⁵⁾ § 38 a 39 vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb.

³⁶⁾ U rozestavěných staveb stanovených jako závazné úkoly státního plánu musí být rozpor doložen rozporovými listy o jednotlivých činnostech (§ 7 vyhlášky č. 157/1976 Sb.).

vztahů, na přípravu a na zajištění závazků včetně závazků, týkajících se specializace a kooperace, z dlouhodobých obchodních dohod a jiných mezistátních dohod, jakož i ostatních hospodářských závazků vůči zahraničí a na hlubší konkretizaci vztahů při plnění vývozních a dovozních úkolů plánu. Na úseku vývozu se projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů zaměřuje i na další důležité otázky dodavatelsko-odběratelských vztahů, jako vyjasnění požadavků na vyšší technickou úroveň výrobků, jejich kvalitu, nové druhy zboží a obměny sortimentů, zlepšení adjustace, úroveň balení, jakož i na případná další specifika, pokud to bude organizace zahraničního obchodu požadovat.

(2) Protokoly o výsledcích projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů na úseku vývozu a dovozu pořizují organizace zahraničního obchodu a další organizace oprávněné k zahraničně obchodní činnosti (dále jen „organizace zahraničního obchodu“)³⁷⁾ zpravidla s dodavatelskými a odběratelskými orgány středního článku řízení, popřípadě bilančním gestorem.

(3) Organizace zahraničního obchodu mají v procesu projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů postavení orgánu středního článku řízení.

(4) K zajištění závazků přijatých při jednáních o mezinárodních hospodářských vztazích orgány k tomu zmocněnými musejí být vydány plánovací akty, pokud toto zjištění nebylo již provedeno uzavřením hospodářských smluv.

(5) Ustanoveními této části nejsou dotčeny postupy stanovené u výrobků, které jsou předmětem hmotného bilancování podle § 11 až 15. U dodávek pro investiční výstavbu jsou organizace povinny dbát též postupů podle části čtvrté.

§ 30

Vývoz výrobků

(1) Za účelem sortimentního vyjasňování dodávek výrobků pro vývoz, které stanoví úkoly pro přípravu návrhů plánů a státní plány rozvoje národního hospodářství v souhrnném hodnotovém vyjádření, uzavírají organizace smlouvy o přípravě dodávek.

(2) Ve smlouvách o přípravě dodávek uzavíraných za účelem zabezpečování vývozních úkolů státního plánu sjednávají organizace sortimentní skladbu předpokládaných budoucích dodávek, zejména na základě výsledků průzkumu zahraničních trhů cílevědomě zaměřených na dosahování efektivnosti při vývozu.

(3) Neuzavřou-li organizace smlouvu o přípravě dodávek pro vývoz na celý objem úkolů pro přípravu návrhů plánů, anebo státního plánu shodně na ně rozepsaných v souhrnném hodnotovém vyjádření, nebo neuzavřou-li smlouvy o přípravě dodávek vů-

bec a dojde-li k rozporům o věcné náplni rozpisu, řeší tyto rozpory nadřízené orgány. Nedojde-li k dohodě těchto orgánů, je rozpis prováděcího státního plánu v souhrnném hodnotovém vyjádření nepokrytý smlouvami o přípravě dodávek plánovacím aktem, na jehož základě budou dodávky uskutečňovány ve stejném poměru zbožíové struktury a časovém členění jako dosud.

(4) Plánovací akt vznikne též v tom případě, jestliže nadřízené orgány rozepíší úkol prováděcího státního plánu stanovený v souhrnném hodnotovém vyjádření zcela nebo zčásti shodně po dodavatelské i odběratelské linii na své podřízené organizace v hrubším sortimentním členění, než stanoví § 47 odst. 2, a jestliže takový rozpis shodně označí jako plánovací akt.

§ 31

Dovoz výrobků

(1) Za účelem sortimentního vyjasňování dodávek výrobků z dovozu, které stanoví úkoly pro přípravu návrhů plánů, organizace uzavírají smlouvy o přípravě dodávek.

(2) Uzavřené smlouvy podle odstavce 1 jsou podkladem pro uvolňování devizového krytí.

(3) Pokud v době, kdy organizace jsou povinny projednat dodavatelsko-odběratelské vztahy, jsou již potvrzeny návrhy na dovoz, nahrazují potvrzené návrhy na dovoz protokol o projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle této vyhlášky.

(4) U dodávek z dovozu do tržních fondů odběratelské orgány středního článku řízení obchodu a organizace zahraničního obchodu dohodnou v protokolech (§ 29 odst. 2) sortimentní náplň na předpokládané objemy dovozů a ročních protokolů o výměně zboží. Pokud si to vyžádá odchylné znění dlouhodobých dohod či ročních protokolů o výměně zboží nebo úkolů státního plánu dovozu, upraví organizace při uzavírání smluv o dodávce příslušným způsobem sjednané objemy dodávek. Toto ustanovení se nepoužije v případech, na které se vztahuje § 33.

§ 32

Vývoz investičních celků

(1) Organizace projednávají dodavatelsko-odběratelské vztahy na úseku vývozu investičních celků za účelem konkretizovat a naplnit vývozní úkoly schválených dlouhodobých koncepcí, střednědobých a prováděcích plánů jednak v termínech stanovených pro projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů a jednak neprodleně po obdržení poptávky ze zahraničí apod. na vývozní investiční celek s cílem zabezpečit včasné předložení vyhovující nabídky zahraničnímu zákazníkovi.

(2) Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů na úseku vývozu investičních celků se zaměřuje na jejich soustavné a postupné vyjasňování

³⁷⁾ Vyhláška č. 121/1968 Sb., o oprávnění k zahraničně obchodní činnosti, ve znění vyhlášky č. 164/1969 Sb.

v souladu se stupněm informací získaných při jednáních se zahraničním zákazníkem a s postupem projektové přípravy v tuzemsku; tomu se přizpůsobuje i obsah protokolů. Z tohoto hlediska se projednávání vývozního odběratele a hlavního dodavatele, jakož i hlavního dodavatele s jeho dodavateli a mezi dalšími dodavateli a odběrateli na nižších dodavatelských stupních zaměří:

- a) ve stadiu počátečních jednání se zahraničním zákazníkem na vzájemné vyjasnění podmínek a předpokladů spolupráce dodavatelů a na poskytování informací o vývoji jednání se zahraničním zákazníkem,
- b) ve stadiu projektové přípravy na vymezení předpokládaného rozsahu budoucích dodávek a na zajištění spolupráce dodavatelů při zpracovávání projektu,
- c) ve stadiu závěrečných jednání se zahraničním zákazníkem na zabezpečení hmotných dodávek (hlavního dodavatele, finálních dodavatelů a finálních poddodavatelů a rozhodujících dalších poddodávek) a na vytvoření předpokladů pro urychlené uzavření smluv,
- d) ve stadiu rozpracovanosti zakázky na ověřování postupu zajišťování dodávek a na případné úpravy vztahů, které z toho plynou.

(3) Projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů s vývozním odběratelem se na žádost hlavního dodavatele zúčastní současně s ním a na jeho straně i jeho finální dodavatelé a popřípadě další dodavatelé.

(4) Určení hlavní dodavatelé jsou povinni vést s organizací zahraničního obchodu jednání o dodavatelsko-odběratelských vztazích v rozsahu celé poptávky ze zahraničí, bez ohledu na to, zda uvažovaná plnění budou zabezpečována z tuzemska či ze zahraničí. V návaznosti na to je hlavní dodavatel povinen předložit vývoznímu odběrateli nabídku na dodávku vývozního investičního celku v celém rozsahu jeho závazné poptávky. To platí obdobně i pro vztahy organizací, na jejichž dodávky se vztahuje § 332 hospodářského zákoníku.

(5) Pokud při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů na základě poptávky ze zahraničí nedojde k dohodě ani na úrovni orgánů středního článku řízení, jsou tyto orgány povinny neprůdně předložit rozpor svým nadřízeným ústředním orgánům. Nadřížené ústřední orgány jsou povinny rozpor vyřešit ve lhůtě umožňující včasné předložení nabídky zahraničnímu zákazníkovi. Pokud je to zapotřebí, nadřížené ústřední orgány uloží předložení závazné nabídky.

(6) Požádá-li federální ministerstvo zahraničního obchodu o projednání poptávky došlé ze zahraničí, jsou příslušné dodavatelské ústřední orgány povinny neprodleně projednat možnost takovou zakázku převzít. Pokud se při tomto jednání dohodnou na vypracování nabídky pro zahraničního zákazníka, uloží za tím účelem úkoly svým podřízeným organizacím.

(7) Organizace, která při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů potvrdí zabezpečení dodávek, nesmí na žádost odběratele odmítnout uzavření smlouvy na dodávku, pokud je v rámci dohodnutého rozsahu.

(8) Dodavatelské ústřední orgány jsou povinny zabezpečovat přednostně poddodávky pro vývozní investiční celky a pokud se organizace nedohodnou na uzavření smluv, jsou zásadně povinny uložit uzavření těchto smluv v takových lhůtách, aby bylo zajištěno plnění závazků ze smlouvy o dodávce vývozního investičního celku.

§ 33

(1) Na úseku vývozu do států a dovozu ze států, které určí federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě se Státní plánovací komisí, jsou smlouvy o přípravě dodávek uzavírány za účelem přípravy a přejímání závazků při jednáních o mezinárodních hospodářských vztazích orgány k tomu zmocněnými. Organizace uzavírají tyto smlouvy ve lhůtách, které stanoví federální ministerstvo zahraničního obchodu v dohodě se Státní plánovací komisí.

(2) Pro předkládání smluv uzavřených podle odstavce 1 platí obdobně § 34. Organizace, které dodávají výrobky pro vývoz nebo odebírají výrobky z dovozu, jsou povinny spolu s předloženými smlouvami podle odstavce 1 předložit svým nadřízeným orgánům středního článku řízení i případné rozpory, které se nepodařilo odstranit při uzavírání smluv podle odstavce 1.

(3) Spolu s údaji podle odstavce 2 jsou organizace zahraničního obchodu a dodavatelské orgány středního článku řízení povinny předložit svým nadřízeným ústředním orgánům případné rozpory, které se nepodařilo odstranit na úrovni orgánů středního článku řízení.

(4) Pokud v době, kdy organizace jsou povinny projednat dodavatelsko-odběratelské vztahy, jsou již uzavřeny smlouvy podle odstavce 1, nahrazují tyto smlouvy protokol o projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle této vyhlášky.

(5) Smlouvy uzavřené podle odstavce 1 jsou organizace povinny upravovat tak, aby v rozsahu úprav státního plánu provedených po vyhodnocení závazků přijatých při jednáních o mezinárodních hospodářských vztazích orgány k tomu zmocněnými byly s těmito závazky v souladu.

(6) Státní plánovací komise může v případě naléhavé potřeby stanovit odchylný postup od ustanovení odstavců 2 až 4.

§ 34

Předkládání protokolů

Organizace zahraničního obchodu předají protokoly pořízené podle § 29 odst. 2, popřípadě smlouvy podle § 33, spolu se zprávou o zajištění vývozních

a dovozních úkolů federálnímu ministerstvu zahraničního obchodu; dodavatelské a odběratelské orgány středního článku řízení předají tyto protokoly se zprávou nadřízeným ústředním orgánům. Ve zprávách musí být podrobněji osvětleno především zajištění závazků z dlouhodobých obchodních dohod, včetně závazků týkajících se specializace a kooperace, a ostatních hospodářských závazků vůči zahraničí.

ČÁST ŠESTÁ

DODÁVKY PRO TRŽNÍ FONDY

§ 35

(1) V období přípravy státních plánů projednají dodavatelské a odběratelské ústřední orgány základní proporce dodávek pro tržní fondy. Současně mohou dohodnout okruh dalších ukazatelů (sortimentních položek, popřípadě jejich skupin), které stanoví shodně po dodavatelské i odběratelské linii jako úkoly, popřípadě orientační ukazatele svých hospodářských plánů.

(2) Na základě úkolů pro přípravu návrhů plánů projednají odběratelské organizace s dodavatelskými organizacemi jak celkové objemy dodávek, tak jejich sortimentní skladby, a to v hloubce a struktuře odpovídající

- a) připravovaným úkolům a orientačním ukazatelům státního plánu,
- b) připravovaným úkolům a orientačním ukazatelům hospodářských plánů dohodnutým nadřízenými ústředními orgány,
- c) jednotné klasifikaci průmyslových oborů a výrobků nebo jednotné klasifikaci výrobků v zemědělství a v lesnictví.

Současně se projednají i další důležité otázky dodavatelsko-odběratelských vztahů, jako vyjasnění požadavků a nabídek na nové druhy zboží a obměnu sortimentu (např. doplnění a odměny kolekci), zvyšování kvality, zlepšení adjustace, spotřebitelského balení.

(3) Ustanoveními této části nejsou dotčeny postupy stanovené u výrobků, které jsou předmětem hmotného bilancování podle § 11 až 15.

(4) Příslušné ministerstvo obchodu v dohodě s hlavními dodavatelskými ústředními orgány stanoví, které dodávky jsou rozhodující pro povinné projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů.

§ 36

(1) Protokoly o výsledcích projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů³⁸⁾ (§ 35 odst. 4) musejí obsahovat závěry v hloubce a struktuře § 35 odst. 2. Protokoly musejí navazovat na příslušné formuláře jednotných metodických pokynů.

(2) Dodavatelské i odběratelské orgány středního článku řízení a obdobně též organizace řízené přímo ústředními orgány, pořídí souhrnné protokoly, obsahující celkový přehled výsledků jednání

jim podřízených organizací i jednání vlastních a převedou je do příslušných formulářů podle jednotných metodických pokynů, popřípadě resortních dodatků k nim. Tyto formuláře, doložené protokoly v případech rozporů, předloží svým nadřízeným ústředním orgánům, a to se zprávou obsahující příslušný komentář, přitom uvedou přehled rozporů, které je nutno rozhodnout spolu s návrhem na řešení.

(3) Dodavatelsko-odběratelské vztahy se projednávají na všech stupních řízení důsledně v odběratelském členění podle republik z hlediska určení dodávek.

ČÁST SEDMÁ

DODÁVKY PRO VYBRANÉ OBORY SLUŽEB A ČINNOSTÍ V MÍSTNÍM HOSPODÁŘSTVÍ A VE VÝROBNÍCH DRUŽSTVECH

§ 37

(1) Na základě úkolů pro přípravu návrhů plánů projednají odběratelské organizace s dodavatelskými organizacemi jak celkové objemy dodávek, tak i sortimentní skladbu rozhodujících dodávek náhradních dílů a dalších rozhodujících dodávek pro zajišťování vybraných oborů služeb, opravárenských prací a zakázkové výroby, zejména pro obyvatelstvo.

(2) Ustanovením této části nejsou dotčeny postupy stanovené u výrobků, které jsou předmětem hmotného bilancování podle § 11 až 15.

(3) Příslušné ministerstvo vnitra po projednání s krajskými národními výbory, Národním výborem hlavního města Prahy a Národním výborem hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy a příslušný svaz výrobních družstev v dohodě s hlavními dodavatelskými ústředními orgány stanoví, které dodávky jsou rozhodující pro povinné projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů.

ČÁST OSMÁ

DODÁVKY PRO ROZVOJ VĚDY A TECHNIKY

§ 38

Dodavatelsko-odběratelské vztahy jsou povinné mezi sebou projednávat všechny organizace nebo orgány, které se podílejí na řešení státních, resortních a oborových úkolů rozvoje vědy a techniky (řešitelé) a organizace nebo orgány, které výsledky řešení uskutečňují (realizátoři); organizace nebo orgány, které mají rozhodující podíl na zabezpečení společenského využití realizovaných výsledků (rozhodující uživatelé) jsou povinné jednat s realizátory o otázkách podle § 40.

§ 39

(1) Řešitel a realizátor jsou povinni projednávat dodavatelsko-odběratelské vztahy k zabezpečení

³⁸⁾ § 34e vyhlášky č. 135/1964 Sb., ve znění vyhlášky č. 57/1972 Sb. a § 53 a 54 vyhlášky č. 45/1978 Sb.

navrhovaných úkolů plánu technického rozvoje (státního, resortního a oborového) na podkladě úkolů pro přípravu střednědobých plánů.

(2) Na základě úkolů pro přípravu prováděcích plánů jsou řešitelé a realizátoři povinni zpřesnit dodavatelsko-odběratelské vztahy projednané podle odstavce 1, popřípadě projednat úkoly neobsažené ve střednědobém plánu, ale navrhované k zařazení teprve do příslušného prováděcího plánu.

(3) Protokoly o projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů musejí obsahovat podrobnosti nezbytné pro vypracování návrhu plánu rozvoje vědy a techniky. Protokoly týkající se navrhovaných úkolů státního plánu technického rozvoje předkládají příslušné organizace nebo orgány koordinacím ústředním orgánům jako přílohy k návrhům na zařazení úkolu do státního plánu.

(4) Řešitel může projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů podmínit tím, že realizátor projedná dodavatelsko-odběratelské vztahy s rozhodujícími uživateli podle § 40.

(5) Postup uvedený pro projednávání úkolů v odstavcích 1 a 2 platí i pro projednávání pododávek (dílní úkoly, etapy, popřípadě částí řešení úkolů) pro tyto úkoly.

§ 40

Za účelem zavedení výsledků výzkumu a vývoje do společenské praxe jsou organizace přicházející v úvahu jako rozhodující uživatelé povinny projednat dodavatelsko-odběratelské vztahy, pokud o projednání žádá realizátor, v kterémkoli stadiu řešení nebo realizace úkolu státního, resortního nebo oborového plánu technického rozvoje.

§ 41

Zjistí-li kterákoli z organizací nebo orgánů, které projednaly dodavatelsko-odběratelské vztahy, že se změnila možnost nebo předpoklady společenského užití realizovaných výsledků, je povinna o tom neprodleně informovat další zúčastněné organizace a orgány.

ČÁST DEVÁTÁ

DODÁVKY PŘEPRAVNÍCH VÝKONŮ

§ 42

Ústřední orgány přepraveců projednají v období přípravy úkolů pro přípravu návrhů plánů s ústředními orgány dopravy³⁹⁾ předběžně předpokládané objemy přepravních požadavků na veřejnou dopravu podle hlavních plánovacích skupin, popřípadě

podskupin zboží a podle oblastí odeslání zásilek; u rozhodujících substrátů⁴⁰⁾ též podle cílových oblastí. Federální ministerstvo zahraničního obchodu projedná s ústředními orgány dopravy předpokládaný souhrn přepravních požadavků na dovoz a vývoz jen v členění podle druhů dopravy.

§ 43

(1) Na základě úkolů pro přípravu návrhů plánů projednají organizace přepraveců s příslušnými organizacemi veřejné dopravy své přepravní požadavky v rozsahu nutném pro vypracování návrhů plánů přepravy dopravních organizací. Protokol o tomto projednání v rozsahu, ve kterém není rozporný, je podkladem pro uzavření hospodářských smluv o přípravě přeprav podle příslušných předpisů⁴¹⁾ popřípadě pro vypracování návrhů plánů přepravy dopravních organizací.

(2) Ústřední orgány a orgány středního článku řízení přepraveců i dopravy působí k tomu, aby jimi řízené organizace uzavíraly včas hospodářské smlouvy o přípravě přepravy.

§ 44

(1) Organizace i orgány hospodářského řízení přepraveců jsou povinny již při projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů týkajících se dodávek surovin, paliv a materiálů a výrobků minimalizovat své přepravní požadavky, zdůvodňovat je počty vycházejícími z plánu výroby nebo jeho návrhu a respektovat zásady hospodárného využívání dopravy. Dále jsou povinny vytvářet předpoklady k tomu, aby vůči dopravě nebyly uplatňovány požadavky ekonomicky neodůvodněné (přepravy protisměrné, duplicitní, zbytečně daleké, přepravy neupravených substrátů s velkým podílem balastu, přepravy nevhodným dopravním prostředkem se zřetelem k povaze zásilek a k nákladům dodání apod.), aby dodávky byly uskutečňovány v expedičních množstvích umožňujících řádné využití dopravních prostředků a zařízení a co nejrovnoměrnější časové i směrové rozvržení zásilek, popřípadě i účelné předzásobení v ob- obích nižšího využívání dopravních kapacit.

(2) Orgány hospodářského řízení jsou povinny prověřovat, zda podřízené orgány a organizace splnily své povinnosti podle odstavce 1. Zjistí-li porušení, uloží provést změny v projednaných dodavatelsko-odběratelských vztazích, popřípadě v uzavřených smlouvách.⁴²⁾

(3) Dopravce je oprávněn vyžadovat od příslušných přepraveců aktivní spolupráci při řešení otázek

³⁹⁾ Pro dopravu železniční, vodní a leteckou federální ministerstvo dopravy, pro veřejnou automobilovou dopravu příslušný KNV, popřípadě ministerstva vnitra republik.

⁴⁰⁾ Týká se skupin 0 až 5 uvedených v jednotných metodických pokynech.

⁴¹⁾ Vyhláška č. 157/1971 Sb., o hospodářských závazcích v železniční přepravě vozových zásilek, vyhláška č. 152/1971 Sb., o hospodářských závazcích v silniční nákladní dopravě, vyhláška č. 156/1971 Sb., o hospodářských závazcích ve vnitrostátní vodní nákladní dopravě, směrnice federálního ministerstva dopravy č. 128/39-40/1979 publikovaná v Přepravním a tarifním věstníku.

⁴²⁾ § 118 hospodářského zákoníku.

snížování přepravní náročnosti, především cestou odstranění ekonomicky neodůvodněných požadavků na přepravu.

§ 45

Organizace přepraveců i dopravy podávají nadřízeným orgánům zprávy o průběhu a výsledcích projednávání přepravních požadavků s návrhy na řešení zbývajících rozporů a k posouzení stupně zabezpečení dodavatelsko-odběratelských vztahů přepravními výkony, jakož i odůvodněnosti a přiměřenosti přepravních požadavků a dodržování zásad hospodárnosti přepravy.

ČÁST DESÁTÁ

OSTATNÍ DODÁVKY

§ 46

(1) Dodavatelsko-odběratelské vztahy u ostatních dodávek, zejména dodávek pro výrobu, kompletaci a údržbu, které nejsou předmětem hmotného bilancování podle § 11 až 15, či povinného projednávání podle § 4 odst. 5 nebo 6, se projednávají diferencovaně s ohledem na povahu výrobků, o které jde (výrobky hromadné, velkosériové, nestandardní — kusové, stavební práce, náhradní díly), zejména s ohledem na výrobní a dodávkové cykly a stabilitu vztahů a se zvláštním zřetelem na zabezpečení úkolů státních plánů.

(2) Požádá-li v případech podle odstavce 1 odběratelský (dodavatelský) orgán středního článku řízení nejpozději do konce prvního čtvrtletí běžného roku o souhrnné projednání důležitých dodavatelsko-odběratelských vztahů za všechny podřízené organizace na příští rok, je dodavatelský (odběratelský) orgán středního článku řízení povinen tomuto požadavku vyhovět. Podle povahy jednotlivých případů mohou být tímto souhrnným projednáváním pověřeny podřízené organizace. U přímo řízených organizací může požádat nebo být požádán o souhrnné projednání příslušný ústřední orgán.

(3) Dodavatelsko-odběratelské vztahy podle odstavce 1 se projednávají v rámcové hloubce a struktuře, na které se organizace dohodnou. Základním východiskem přitom je Seznam surovin, materiálů a výrobků stanovený pro vypracování návrhů prováděcích plánů nebo jiná přiměřená nomenklatura odpovídající podmínkám a povaze daných vztahů.

(4) Výsledky projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů podle odstavce 2 musejí být dovedeny na podřízené organizace, pro které jsou závazné.

ČÁST JEDENÁCTÁ

PLÁNOVACÍ AKTY

§ 47

(1) Plánovacími akty podle § 115 hospodářského zákoníku jsou za podmínek dále stanovených

- a) úkoly určené pro vypracování návrhů státního plánu a jejich rozpis,

- b) úkol státního plánu a jeho rozpis, včetně rozpisu státních bilancí,
- c) úkoly k zabezpečení realizace státních cílových programů,
- d) rozpis úkolu hospodářského plánu, kterým se zabezpečuje úkol státního plánu,
- e) rozpis hmotných bilancí schvalovaných ústředními orgány nebo orgány středního článku řízení.

(2) Plánovací akt musí stanovit předmět a období plnění dodávky, jejího dodavatele a odběratele, a to

- a) u výrobků, které jsou předmětem hmotných bilancí podle § 11 až 15, způsobem v nich určeným,
- b) u výrobků, které nejsou předmětem hmotných bilancí podle § 11 až 15, alespoň v hloubce odpovídající bilanční nomenklatuře.²⁷⁾

(3) Pokud předmět dodávky a určení dodavatele i odběratele nevyplyvá již z úkolu plánu, vzniká plánovací akt jen na základě shodného rozpisu nadřízených dodavatelských a odběratelských orgánů. To platí obdobně pro změnu nebo zrušení plánovacího aktu.

§ 48

Podle konkrétních podmínek a potřeb orgány hospodářského řízení vydávají plánovací akty pro podřízené dodavatelské organizace

- a) při rozpisu úkolů pro vypracování návrhů plánů, rozpisu úkolů státních plánů a hospodářských plánů, rozpisu státních, ústředních a podnikových bilancí,
- b) po rozpisu podle písmena a), jsou-li pro to důležité důvody; v těchto případech musí být doložen o tom vydaný výslovně označen jako plánovací akt.

§ 49

(1) Rozpis úkolů státního plánu, i když není plánovacím aktem, protože nemá náležitosti podle § 47 odst. 2, osvědčuje, že dodávka je v souladu s možnostmi dodavatele a že jde o zabezpečení potřeb, které jsou ve státním plánu uvedeny jako přednostní.¹²⁾

(2) Úkol hospodářského plánu, jímž příslušný orgán hospodářského řízení uloží dodavateli dodávkovou povinnost vůči určitému odběrateli, osvědčuje, že dodávka je v souladu s možnostmi dodavatele.¹²⁾

§ 50

Orgány hospodářského řízení, popřípadě bilanční gestoři, informují oprávněné odběratele o vydání, změně nebo zrušení plánovacích aktů podle § 48 a provedení rozpisů nebo uložení úkolů podle § 49, není-li již informovanost odběratelů zabezpečena rozpisem plánu.

ČÁST DVANÁCTÁ

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 51

Vyžadají-li si to zvláštní podmínky jednotlivých hospodářských odvětví a úseků, vydají ústřední orgány ve vzájemné dohodě podrobnější pokyny pro projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů.⁴³⁾ O vydání těchto pokynů informují ústřední orgány Státní plánovací komisi, Státní arbitráž Československé socialistické republiky, plánovací komise republik a státní arbitráže republik.

Hlavní arbitr
Československé socialistické republiky:

Doc. JUDr. **Vaněk** CSc. v. r.

§ 52

Zrušuje se vyhláška Státní plánovací komise a Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 33/1975 Sb., o projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu.

§ 53

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 1980.

Ministr
a místopředseda Státní plánovací komise:

Ing. **Janza** v. r.

⁴³⁾ § 19 odst. 1 písm. f) zákona č. 145/1970 Sb.

49

VYHLÁŠKA

Severočeského krajského národního výboru v Ústí nad Labem

ze dne 18. září 1979

o doplnění vyhlášky Severočeského krajského národního výboru v Ústí n. L. č. 116/1978 Sb., kterou se pověřují vybrané národní výbory nižších stupňů výkonem vodohospodářské agendy

Plenární zasedání Severočeského krajského národního výboru v Ústí n. L. podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. j) zákona o národních výborech č. 69/1967 Sb., v úplném znění uveřejněném pod č. 28/1972 Sb., se usneslo na této vyhlášce:

Čl. I.

Vyhláška Severočeského krajského národního výboru v Ústí n. L. č. 116/1978 Sb., kterou se pověřují vybrané národní výbory nižších stupňů výkonem vodohospodářské agendy, se doplňuje takto:

Tajemník:

JUDr. Rejna v. r.

V § 1 se vkládá nový odstavec 5, který zní:

„5. Výkonem vodohospodářské agendy v rozsahu § 3 odst. 2 písm. a), c), d), f) zákona ČNR č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, tyto národní výbory:

v okrese Chomutov:

městské národní výbory Chomutov a Kadaň.“

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vydání.

Předseda:

RNDr. Šlapák v. r.

CZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo financí**

v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 391 odst. 1 hospodářského zákoníku, ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. a doplněném zákonem č. 144/1975 Sb., vydalo **směrnici, kterou se mění a doplňuje směrnice o hospodaření s prostředky na pohoštění, občerstvení a dary ve státních socialistických organizacích.**

Ve směrnici je promítnuta změna při poskytování drobných upomínkových předmětů, která vyplývá ze Zásad k zabezpečení hospodárnosti při ověřování užitných vlastností výrobků a při provádění propagace, schválených usnesením vlády ČSSR č. 301/1979 a publikovaných ve Sbírce zákonů č. 27/1979.

Směrnice platí od 1. února 1980 a je otištěná ve Finančním zpravodaji č. 1/1980 pod poř. č. 6; lze do ní nahlédnout na federálním ministerstvu financí, ministerstvu financí ČSR, ministerstvu financí SSR a na všech ústředních úřadech a orgánech federace a republik.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo:

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos č. 2/1980** ze dne 12. března 1980 čj. 304/244/80 **o odměňování obchodně-provozních pracovníků v organizacích s obchodní činností** v oboru působnosti federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1980.

2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků kovoprůmyslu a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos č. 3/1980** ze dne 12. března 1980 čj. 304/243/80 **o úpravě odměňování učňů v období odborného rozvoje v organizacích s obchodní činností** v oboru působnosti federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství.

Výnos se vztahuje na učně ve výnosu stanovených učebních oborů, kteří vykonávají v období odborného rozvoje produktivní práci v provozních jednotkách organizací s obchodní činností v oboru působnosti federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. dubna 1980.

Do uvedených výnosů lze nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, jemu podřízených generálních ředitelstvích výrobních hospodářských jednotek a v organizacích jím přímo řízených.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 21. ledna 1980 č. 1/1980 Věstníku FMZO, **kterým se mění a doplňuje výnos** federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 20/1975 Věstníku FMZO, **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích v působnosti federálního ministerstva zahraničního obchodu**, ve znění výnosu č. 34/1977 Věstníku FMZO.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. února 1980 a je uveřejněn v částce 1/1980 Věstníku FMZO. Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a v útvarcích ekonomiky práce organizací v působnosti federálního ministerstva zahraničního obchodu.

Československá komise pro atomovou energii

vydala podle § 54 odst. 3 písm. c) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem paliv a energetiky a ostatními zúčastněnými orgány **výnos č. 6/1980** ze dne 23. ledna 1980 **o zajištění jaderné bezpečnosti při spouštění a provozu jaderné energetických zařízení.**

Výnos stanoví požadavky k zajištění jaderné bezpečnosti jaderné energetických zařízení při spouštění a provozu těchto zařízení a určuje závazný postup z hlediska jaderné bezpečnosti pro orgány, organizace a jejich pracovníky zabezpečující přípravu, spouštění a provoz jaderné energetických zařízení.

Výnos nabyl účinnosti dnem 24. ledna 1980 a je uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, ministerstva výstavby a techniky ČSR a ministerstva výstavby a techniky SSR v částce 1—2/1980.

Český báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy **výnos čj. 1565/17/1979** ze dne 27. prosince 1979 **o povolení používat zkoušečku roznětnic ZRKA-1.**

Výnos nabývá účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů a jeho úplný text bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR.

Výnos je k nahlédnutí u Českého báňského úřadu a u všech obvodních báňských úřadů ČSR.

Ministerstvo školstva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 14 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 79/1978 Zb. o štátnej správe v školstve **úpravu z 27. 2. 1980 č. 3008/1980-212 o rovnosťatách pracovníkov a žiakov lesníckych škôl v pôsobnosti Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky.**

Úprava nadobudne účinnosť 1. májom 1980 a bude uverejnená vo Zvestiach Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR, ročník 1980, zošit 3; možno do nej nazrieť na odboroch školstva okresných a krajských národných výborov.

Ministerstvo výstavby a techniky Slovenskej socialistickej republiky

oznamuje podľa § 117 ods. 5 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), že **v zozname mestských a miestnych národných výborov určených v Slovenskej socialistickej republike za stavebné úrady**, ktorý bol uverejnený v čiastke 31/1978 Zb. **došlo k 1. 1. 1980 k týmto zmenám:**

Západoslovenský kraj:

Okres Dunajská Streda

Mestský národný výbor Čalovo

Mestský národný výbor Šamorín.

Generálny prokurátor Slovenskej socialistickej republiky

vydal podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a so Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov štátnych orgánov, peňažníctva a zahraničného obchodu **príkaz z 25. októbra 1978 č. I. Spr 899/78, ktorým sa vydáva platový poriadok pre prokurátorov a vyšetrovateľov krajských a okresných prokuratúr a právnych čakatelov prokuratúr v Slovenskej socialistickej republike.**

Príkaz upravuje platové pomery prokurátorov a vyšetrovateľov krajských a okresných prokuratúr a právnych čakatelov prokuratúry v Slovenskej socialistickej republike, najmä podmienky priznania a rozsah základného a funkčného platu, platu za riadiacu činnosť, osobného platu a osobných príplatkov, platu za prácu nad čas a platu za zastupovanie, ako aj doby započítateľnej pre platový postup.

Príkaz nadobudol účinnosť 1. novembrom 1978.

Príkazom bol zrušený

1. príkaz generálneho prokurátora SSR z 27. júla 1968 č. III/3-11 349/68, ktorým sa vydáva platový poriadok pre prokurátorov a vyšetrovateľov a právnych čakatelov prokuratúry;
2. príkaz generálneho prokurátora SSR z 1. decembra 1972 č. I Spr 1028/72 v znení zmien a doplnkov z 27. januára 1975 č. I Spr 3/75;
3. opatrenie generálneho prokurátora Slovenskej socialistickej republiky z 22. decembra 1973 č. GHs 822/73.

Do príkazu možno nazrieť na Generálnej prokuratúre Slovenskej socialistickej republiky v Bratislave, na krajských a okresných prokuratúrach v Slovenskej socialistickej republike.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 23. ledna 1980 byl ve Varšavě podepsán Protokol mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Polské lidové republiky o výměně zboží a platech na rok 1980. Protokol vstoupil na základě svého článku 7 v platnost dnem podpisu s účinností od 1. ledna 1980 a bude platit do 31. prosince 1980.